

Nr 197.

Av friherre **Lagerfelt**, om viss retroaktiv tillämpning av beslut rörande Linköpings stads placering i dyrortshänseende.

Genom kungörelse den 16 april 1931 har Linköpings stad i dyrortshänseende upptagits i ortgruppen D. Sedan vid utredning konstaterats att den utredning, som legat till grund för denna åtgärd, varit bristfällig och vilat på oriktiga uppgifter, har Kungl. Maj:t genom kungörelse den 2 juni 1933 (Sv. ff. 353/1933) förordnat att Linköpings stad från och med den 1 juli 1933 skulle hänföras till ortgruppen E. I anledning av dessa åtgärder hava olika försök under den därefter tilländalupna tiden gjorts för att finna rättelse för de enskilda befattningshavare, som blivit missgynnade. Vid fjol-årets riksdag väcktes sålunda i riksdagen motioner om viss retroaktiv tillämpning av beslut rörande Linköpings stads placering i dyrortshänseende (II: 306, likalydande med I: 126). Motionerna vunno emellertid ej riksdagens bifall.

Av innehållet i ovan omförmälda motioner framgår, att riksdagen redan tidigare, efter väckt motion i frågan, icke anser sig böra enbart på enskilda motionärers yrkande och utan att frågan vederbörligen prövats i administrativa ordning lämna det begärda bemyndigandet till Kungl. Maj:t i fråga om retroaktiv utbetalning av vissa avlöningsbelopp.

Efter framställning i ämnet direkt hos Kungl. Maj:t från enskilda personers sida har Kungl. Maj:t emellertid genom beslut den 26 oktober 1934 funnit framställningen icke böra föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd, ehuru vederbörande ämbetsverk i avgivna yttranden icke funnit anledning avstyrka bifall till densamma.

Som härav framgår har spørsmålet kommit in i en cirkelgång med för intresserade parter olyckligt resultat. Riksdagen har, som synes, hänvisat till Kungl. Maj:t och Kungl. Maj:t i sitt citerade beslut ej angivit något skäl för sitt avslag. Följande fakta föreligga emellertid som obestridligen tala för det berättigade i de gjorda framställningarna om retroaktiv tillämpning av bestämmelserna om dyrort för Linköpings del. Befattningshavare i det intill Linköping liggande Malmslätt hava vunnit rättelse med retroaktiv verkan i enahanda missförhållande.

Det till grund för Linköpings placering i dyrortshänseende liggande beslutet har efter besvär hos Kungl. Maj:t befunnits vila på oriktig grund. Under sådana omständigheter synes alltjämt samma orättvisa kvarstå olöst beträffande Linköping. Som varken riksdagens eller Kungl. Maj:ts ovan refererade beslut innehålla några sakliga skäl för ett avvisande av gjorda framställnin-

gar om rättelse, anser jag mig oförhindrad att även i år underställa detta billighetskrav riksdagens prövning och får fördenskull hemställa,

att riksdagen måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att till de statstjänstemän, som under tiden 1 april 1931—30 juni 1933 varit placerade i Linköpings stad och på vilka kungl. socialstyrelsens dyrortsgruppering är tillämplig, utbetala skillnaden i lön och dyrortstillägg mellan D- och E-ort.

Stockholm den 22 januari 1936.

Israel Lagerfelt.
